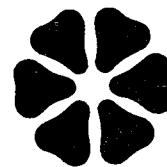

Ο ΚΑΘΕΡΕΠΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΤΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1983

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 15

«ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεία περιοδικού:

Καλούδη 8 — Γιάννενα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Διεύθυνση γιά την έξυπηρέτηση του
περιοδικού «Καθρέπτης» - Άλληλο-
γραφία

Κώστας Ε. Σιώτος
 ΕΤΕ — ΚΑΛΟΥΤΣΙΑΝΗΣ
 Τηλ. 35200 — 27863
 Τηλ. ΣΠΙΤΙΟΥ: 33051
 ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έσωτερού Δρχ.: 300

Έξωτερού Δρχ.: 20

ΕΠΤΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ --

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

δ Ταμίας του Συλλόγου

Λάμπρος Π. Βλάχης

Αγ. Κοσμά 19 Γιάννενα

Τηλ. (0651) 26164

6) ΛΟΗΝΑ:

Κώστας Χρ. Γιωτάκης

“Ελληνις 28 - Αιγάλεω

Τηλ. (01) 5985462

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Δ. Παπαδημητρίου

Κώστας Ε. Σιώτος

Κώστας Δ. Αναστασίου

Αντώνης Δ. Αντωνίου

Γιαννούλα Κ. Νότη

ΣΚΛΟΥΠΟ: Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

του Γ. Ν. Γιαννάκη, λέκτορα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Ο καθένας, μόλις θα διαβάσει τον τίτλο του άρθρου μας, θα πει ότι ερχόμαστε κάπως καθυστερημένα να ασχοληθούμε με την παλαιά ονομασία του Αμπελοχωριού. Στην πραγματικότητα όμως συμβαίνει κάτι άλλο: μόλις διαβάσαμε στον ΚΑΘΡΕΠΤΗ (περίοδος Β', τ. 7, σελ. 14) τα σχετικά με την ετυμολογία της λέξης Σκλούπο, νιώσαμε την υποχρέωση να γράψουμε κάτι, όχι για να αντιδικήσουμε με τον αρθρογράφο, αλλά για να βοηθήσουμε στην αποκατάσταση της αλήθειας. Καθίσαμε τότε - ήταν Μάιος του 1981 - και γράψαμε. Όμως το χειρόγραφο έμεινε στο συρτάρι, επειδή όλο και κάτι βρισκόταν που ξεστράτιζε το μυαλό και μας έκανε να ζεχνούμε, ώσπου τις προάλλες συναντηθήκαμε στους παλιούς στρατώνες με το φίλο κ. Γιάννη Σπύρο και τον κ. Κώστα Σιώτο. Η συνάντηση αυτή έκαμε το θαύμα της: το χειρόγραφο πήρε το δρόμο του κι έφτασε στον προορισμό του.

Και τώρα ας έρθουμε στο θέμα μας! Το άρθρο μας αυτὸς είναι μια προσπάθεια να ξεκαθαρίσει, όσο είναι δυνατό, το θέμα το σχετικό με την προέλευση της λέξης Σκλούπο. Η προσπάθεια αυτή σχετίζεται άμεσα με το άρθρο που μνημονεύσαμε πρωτύτερα και που έχει τον τίτλο «Το Σκλούπο και οι Σκλουπιώτες» Στην αρχή του άρθρου αυτού αναφέρεται ότι η προέλευση του ονόματος Σκλούπο δεν είναι εξακριβωμένη. Στη συνέχεια παρατίθενται τρεις εκδοχές για την ετυμολογία του ονόματος αυτού: κατά την πρώτη, η λέξη Σκλούπος είναι σύνθετη με συνθετικά τις λέξεις σκύλος και LUPOS: Σκυλ + λούπος = Σκλούπος. Παρατίθεται μάλιστα από τον αρθρογράφο και η σχετική παράδοση για το σκύλο που κυνήγησε το λύκο . . . Κατά τη δεύτερη εκδοχή, η ονομασία Σκλούπο σχετίζεται με το θεό της Ιατρικής Ασκληπιό: Ασκληπιός – Σκληπιό - Σκλουπιό - Σκλούπο. Τέλος, οι ετυμολογικές πληροφορίες, που μας δίνει ο αρθρογράφος αυτός, κλείνουν ως εξής:

«Και άλλοι πάλι, ότι η λέξη Σκλούπο είναι Σλαυϊκή. Όμως η πιό πιθανή και σωστή εκδοχή μπορεί να θεωρηθεί η πρώτη η οποία φαίνεται να ανταποκρίνεται κάπως στην πραγματικότητα».

Δεν ανήκουμε στην οικογένεια των γλωσσολόγων. Ωστόσο, οι λίγες γλωσσολογικές γνώσεις, που είναι απαραίτητο να τις έχει ένας φιλόλογος, μας βοήθησαν να δούμε ότι οι δύο πρώτες εκδοχές, όπως σωστά τις ονομάζει ο αρθρογράφος, είναι εγκεφαλικά κατασκευάσματα και δεν έχουν καμία σχέση με την επιστήμη της Γλωσσολογίας. Απεναντίας, η τρίτη άποψη, παρόλο που είναι πολύ παραγκωνισμένη στο παραπάνω άρθρο, μας φάνηκε ότι έχει κάποια σχέση με την αλήθεια. Έτσι, ψάχνοντας τη σχετική βιβλιογραφία, βρήκαμε στο βιβλίο του MAX VASMER «DIE SLAVEN IN GRIECHENLAND» (LEIPZIG 1941, σελ. 51) την ετυμολογία της λέξης που μας απασχολεί: η λέξη Σκλούπο προέρχεται, κατά τη γνώμη του ζένου μελετητή, από μια σλαβική λέξη που σημαίνε «κολόναι» ή «πύργος». Αν λάθει κανείς υπόψη του ότι το Αμπελοχώρι υψώνεται σαν πύργος πάνω από τον Άραχθο, θα δεχτεί ότι δικαιολογείται μια τέτοια ονομασία. Την άποψη αυτή ενισχύει, κατά τη γνώμη μας, και το γεγονός ότι ένας συνοικισμός του Καταρράκτη ονομάζεται Σκλούψα. Η λέξη αυτή έχει την ίδια ρίζα με τη λέξη Σκλούπο. Αν βρεθεί κανείς στον Καταρράκτη και κοιτάξει προς τη Σκλούψα, θα διαπιστώσει ότι η τοποθεσία αυτή είναι μια νησίδα όμοια με κολόνα, καθώς βρίσκεται ανάμεσα σε δύο ρέματα.

Εξάλλου, στην περιοχή μας δεν είναι μόνο το Αμπελοχώρι που είχε σλαβικό όνομα. Τα περισσότερα από τα παλαιά τοπωνύμια των Τζουμέρκων ήταν σλάβικα. Ενδεικτικά παραθέτουμε τα εξής: Γκρετοίστα] στα Σλάβικα σημαίνει «απόκρημνο»' «λόφος». Ζυγάρα] σημαίνει ίσως «νερό που στερεύει το καλοκαίρι». Κουσοβίστα] η λέξη αυτή, που αρχικά πρέπει να προφέρονταν Κοσσοβίστα, προέρχεται από τη λέξη Κόσσοβο που σημαίνει «Κοσσυφόπεδο», «τόπος με κοτσύφια». Λεπιανά] το όνομα δόθηκε από ανθρώπους που στην αρχική τους κοιτίδα κατοικούσαν κοντά σε φλαμουριές ή κοντά σε ποτάμι με φλαμουριές. Πιστιανά] στα σλά-

βίκα σημαίνει «αμμότοπος». Πολιτάνα] σημαίνει «λειθάδι». Πράμαν-
τα] παράγεται από μία σλαβική λέξη που σημαίνει «θολώνω»,
«στενοχωρώ», «θαμπώνω», «ταράζω»: είναι φανερό ότι η λέξη Πρά-
μαντα σχετίζεται με το θολό νερό. Ρετσιανά] παράγεται από μία
σλαβική λέξη που σημαίνει «αυτός που κατοικεί κοντά στο ποτά-
μι». Σχορέτσιανα] στα σλάβικα ονομάζονται σχορέτσιανοι «αυτοί
που κατοικούν κοντά σε ζεροπόταιμο». (Για όλα αυτά βλ. M. VA-
SMER, ο.π., σελ.47 - 62). Επιπρόσθετα, ας έχουμε υπόψη μας και
το ότι σε κάθε χωριό της περιοχής μας υπάρχουν αρκετές τοποθε-
σίες με σλαβικό όνομα.

Επειδὴ είναι πιθανό κάποιος, όταν διαβάσει αυτές τις γραμ-
μὲς, να μην αντιληφθεί το λόγο, για τον οποίο δόθηκαν τα παρα-
πάνω στοιχεία, ή να θεωρήσει ότι θίγεται ο πατριωτισμός του, εί-
μαστε υποχρεωμένοι να τονίσουμε ότι η επιστημονική αλήθεια
πρέπει να λέγεται χωρίς φόβο και χωρίς πάθος:και τα δύο αυτά
δεν δικαιολογούνται στην εποχή μας. Σίγουρα δεν είμαστε Σλά-
βοι! Ούτε κάν τίθεται τέτοιο θέμα σήμερα. Είναι αλήθεια όμως ότι
πήραμε και κρατούμε αικόμα κάμποσα τοπωνύμια που οι γλωσσο-
λόγοι λένε ότι είναι σλάβικα. Αυτό δεν μπορούμε να το αγνοούμε
ούτε και να το αποφεύγουμε, λες και φοβούμαστε την αλήθεια.
Τα πιο πολλά από τα τοπωνύμια αυτά τα αλλάξαμε, για να εξαλει-
φθούν τα ίχνη που άφοσαν οι Σλάβοι στο πέρασμά τους από τη
χώρα μας. Με άλλα λόγια: με την αλλαγή αυτή θελήσαμε να χά-
σει για πάντα τα ερείσματά της η ανθελληνική προπαγάνδα που
ζεκίνησε από τον Φαλλμεράγιερ που ισχυρίστηκε ότι το έθνος των
Ελλήνων εξαφανίστηκε από την Ευρώπη και ότι οι σημερινοί
Γραικοί είναι απόγονοι Σλάβων και Αλβανών, οι οποίοι εισέδυσαν
στην Ελλάδα και εξελληνίστηκαν με το πέρασμα του χρόνου.

Η ιστορική ἐρευνα μας βεβαιώνει ότι οι περισσότεροι Σλά-
βοι, που κατέβηκαν κατά τα πρώιμα βυζαντινά χρόνια στην πα-
τρίδα μας, έφυγαν και ότι τα λίγα απομεινάρια τους αφομοιώθη-
καν από τον ελληνικὸ πληθυσμό. Άλλωστε, και ο ίδιος ο Φάλλμε-
ράγιερ, όταν λέει ότι οι Σλάβοι και οι Αλβανοί εξελληνίστηκαν,

είνα το ίδιο με το να δέχεται ότι οι Έλληνες επέζησαν και ότι ήταν ασύγκριτα πιο πολυάριθμοι από τους Σλάβους εισβολείς. Διαφορετικά θα ήταν αιδύνατος ο εξελληνισμός τους. Συνεπώς, δέν πρέπει να κυνηγάει κανέναν πια το φάντασμα του Φαλλμεράγιερ, ο οποίος είχε την ατυχία να διατυπώσει μια αντιεπιστημονική θεωρία: για την αδιάλειπτη παρουσία της φυλής μας πάνω σ' αυτόν το βράχο της βαλκανικής μαρτυρούν η νέα ελληνική γλώσσα, που είναι η εξελιγμένη μορφή της αρχαίας ελληνικής, οι παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα, που παραμένουν τα ίδια εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια.

Ας προσπαθήσουμε να κλείσουμε το θέμα μας: στα τόπια μας κατοίκησαν Σλάβοι που αφομοιώθηκαν από τον ελληνικό πληθυσμό. Έτσι έμειναν τα διάφορα τοπωνύμια και μερικές άλλες λέξεις που έχουν επιζήσει στη γλώσσα μας (κοτέτοι, βελέντζα κ.ά.). Πρόκειται οπωδόποτε για μια ασήμαντη επίδραση. Αυτό είναι φυσικό και είναι κάπι το συνηθισμένο στην ιστορία των λαών: στην κεντρική Ευρώπη είναι αρκετά τα σλάβικα τοπωνύμια. Το Βερολίνο, για παράδειγμα, είναι σλάβικη λέξη.

Συνεπώς, νομίζουμε ότι οι Σκλουπιώτες πρέπει να συνεχίσουν να τραγουδούν τον ύμνο τους «Νά μουν κολόνα στο στενό...», χωρίς να αισθάνονται καθόλου σαν «Σκυλοπιώτες». Το ότι το χωρίο τους βαφτίστηκε κάποτε από τους Σλάβους Σκλούπο δεν μειώνει καθόλου την ελληνικότητά τους.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΠΑΝΩ ΣΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

Απάνω στα ψηλά βουνά στα βλάχικα καλύβια

εκεί βλάχος αγάπτοε μια κόρη βλαχοπούλα

Φ, όντας την πρωταγάπτοε μοσχόβλαχα της λέγει

και όταν την απαράπτοε παλιόβλαχα της λέγει.

—Για δε μου λες να ζουρλαθώ τ' άγρια βουνά να πάρω
παρά μου λες να παντρευτώ, άλλον άντρα να πάρω

Βλάχα μ' κι' αν θέλεις να χαθείς κι αν θέλεις να πεθάνεις
πάρε την άκρη το γυαλό, την άκρη το ποτάμι

μάσε της δάφνης τον καρπὸ της πικρουλιάς το φύλλο
γαλάχτησέ τα με καπνιά και πιέ τα με το ξύδι,

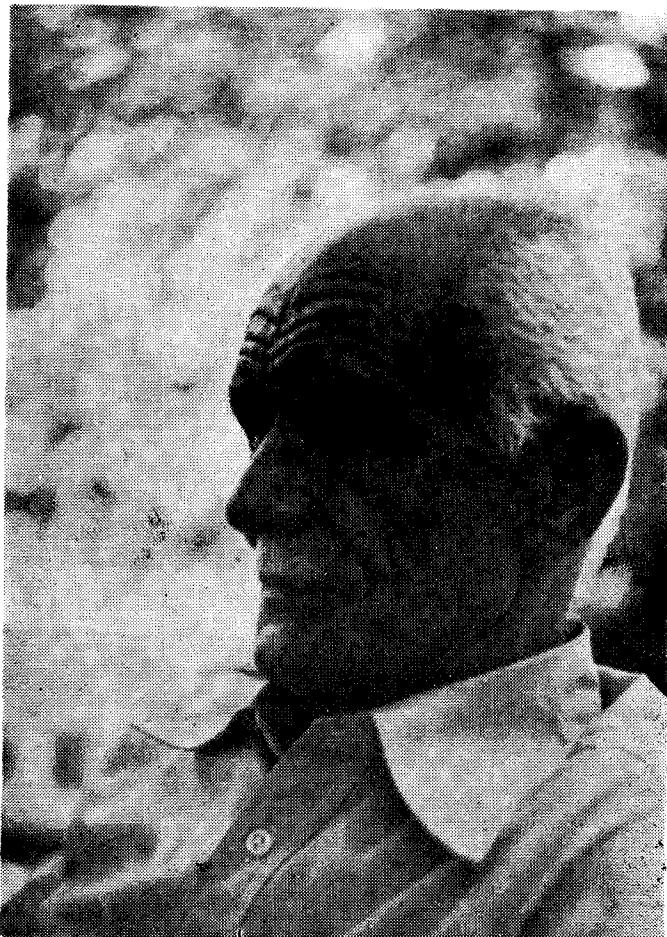
Παρασκευή της τόλεγε, Σαββάτο γίγκει αλήθεια
την Κυριακίτσα το πρω τη βλάχα πάει να θάψει.

Το τραγούδι αυτὸ λέγεται και χορεύεται στο γενικὸ χο-
ρό τη δεύτερη μέρα του Πανηγυριού πριν απ' το καγκέλι.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β. ΠΑΝΟΥ (1898 - 1983)

'Ενας ακόμη της παλιάς γενιάς, αθύρυθος, λες κα. δει γήθελε να ενσχλήσεις: κανέναν, ο Γιώργος Β. Πάνου έφυγε από χωντά μας.

Γεννήθηκε στο Αιμπελοχώρι το 1898 και γένος του αξέχαστου μπάρμπα Βασιληγά κα' δύον αληρονόμησε το μαγαζί του.

'Ανθρωπος με εκπληκτική δραστηριότητα και με κύριο χαρακτηριστικό την . . . . . κίνηση και με ειμορικό δακτυλικό σπάνιο, η απώρθωσε να δημιουργήσει και να ριζώσει πάγω στο δράχο.

Γενική διαπίστωση αν γένον σε κάποιο αστ. κό κέντρο θάχει: δημιουργήσεις: τεράστια περιουσία.

Αγάπησε τη γενέτειρά του και έμενε ανάμεσα στους χωριανούς του.

Ήταν η φυχή του χωριού μας. Πρόεδρος της Κοινότητας πολλές φορές, επίτροπος της εκκλησίας, φάλιτης, τηλεφωνητής καθώς «γιατρός». Πρόσφερε πάντα με μεγάλη επιτυχία τις πρώτες δοκίμειες.

Ο ανθρωπος που πρόσφερε στο χωρό όσο κακήνας άλλος. Δεν υπήρξε χαρά ή λύπη που ο Γιώργος Πάνος να μην είναι μπροστά. Δεν υπήρξε εκδήλωση που να μην έλαβε μέρος, να μην επιδείχνει την πιο σωστή λύση.

Ακέραιος ανθρωπος, ορθολογιστής, τρομερά ικανός, γρήγορος στις αποφάσεις του. Αντίπαλους είχε, εχθρούς δεν είχε. Στους αντιπάλους του πάντα έλεγε: «Μα ευλογημένες δεν τα λές καλά, άνωξε τα μάτα σου ...».

Πέρα απ' αυτά ήταν και ένας φλογερός πατριώτης, χγωνιστής και δημοκράτης. Έλαβε μέρος στην Μακεδονική Εκστρατεία. Έδωσε το παρόν στην αντίσταση και δοκίμησε τον αγώνα ποικιλοτρόπως.

Για τη δράση του διώχθηκε, φυλακιστήκε, εξορίστηκε.
Αλλά ποτέ δεν λύγισε! στάθηκε δρθιος, δπως δρθιος πέρασε στην αντίπερη δρθη.

Η Ευθυγασία είναι προνόμιο των ευγοσύμενων της τύχης. Και ο Γιώργος ήταν ευγοσύμενος της τύχης. Ευτύχησε να δει: άλλα τα πα.δ.ά του υποκατεστημένα πλήρως και στο τέλος διακριτά έφυγε.

Επίλογος της μακρόχρονης και πλυτάρχης ζωής του, ο: τελευταίες στιγμές, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα μάθημα . . . . .

Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΟΥ

Αγαπητέ Γιώργο,

Ο απρόσπτος θάνατός σου, μας ξάφνιασε και μας άφησε άναυδους. Ο χαρός σου μας στέρησε από ένα φίλο, παλαίμαχο αγωνιστή και δημοκράτη.

Ήσουν ο καλύτερος μέσα στους καλούς. Γαλάνιος, σεβαστός, σοδαρός. Η λογική σου ξεπερνούσε κάθε όριο, και τη κάθε κουβέντα σου έσταζε μέλι. Ακούραστος προσέφερνες μέρα και νύχτα τη δοκίμηση σου και τις υπηρεσίες σου στους πάντες, εχθρούς και φίλους.

Αδιάκριτα έκανες καλό αντί κακού.
Στη ζωή σου δοκίμασες πίκρες και κατατρεγμούς, εξορίες και διωγμούς, γιατί πίστευες στον αγώνα για τη δημοκρατία, μα εσύ έμεινες ακλόνητος στο μετερίζι μέχρι την τελευταία σου πνοή.

Πόσο λύπη και πίκρα αισθάνθηκα αγαπητέ μου φίλε, και συναγωνιστή Γιώργο, που δεν μπόρεσα να σε συνοδέψω μέχρι τον τάφο σου και να σου δώσω το στερνό μου φλί, γιατί έλειπα:

Ας είναι ελαφρό το χώμα που σε σκεπάζει.

Αιωνία σου η Μνήμη αξέχαστε φίλε

Νίκος Β. Νουτσόπουλος

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Στις 29 Μάη 1453 το Βυζάντιον έπεσε στα χέρια του Μωάμεθ Β' οι Χριστιανοί, όπως ήταν επόμενο, ζούσαν κάτω από τη σκιά του Τρόμου.

Όταν πούχασαν κάπως τα πράγματα ο Πορθητής ζήτησε να ιδεί κάποιον από τους συγγενείς του Αυτοκράτορα Κ. Παλαιόλογου. Μεταξύ των συγγενών του Αυτοκράτορα εξέχουσα θέση είχε κάποιος Νοταράς ο οποίος ήταν γαμπρός απ' αδελφή του.

Αυτόν τον Νοταρά επισκέφτηκε ο Πορθητής και συνέφαγε μετά της οικογένειάς του. Άποχωρώντας έδωσε εντολή στον επικεφαλή της συνοδείας του όπως το βράδυ της ίδιας μέρας να μεταφερθούν στο χαρέμι του όλα τα παιδιά του Νοταρά, αρσενικά και θηλυκά. Ο Νοταράς είχε επτά παιδιά τα οποία, καθώς φαίνεται, ο Μωάμεθ τα βρήκε αξιόλογα από κάθε άποψη. . .

Την απόφαση του Πορθητή την έμαθε ο Νοταράς σχεδόν αμέσως και αναζητούσε τρόπο για να σώσει την οικογένειά του. Με την βοήθεια και των άλλων χριστιανών κατώρθωσε να διαφύγει του κινδύνου μεταμφιέζοντας όλη την οικογένειά σε κληρικούς. Η μεταμφίεση επεβάλετο γιατί οι Τούρκοι έδειχναν κάποια ανοχή στην Κλήρο. Μετά από αυτό άρχισε η καταδίωξη της οικογένειας Νοταρά.

Άγγνωστη παραμένει η πορεία και η περιπέτεια της οικογένειας Νοταρά μετά την αναχώρησή της από την Κωνσταντινούπολη. Γεγονός είναι ότι μετά από καιρό έφτασε στα Γιάννενα. Επειδή και εδώ η οικογένεια διέτρεχε τον ίδιο κίνδυνο διεσκορπίσθηκε σε διάφορα μέρη. Από όσα γνωρίζουμε ένας Νοταράς αγίασε με το όνομα Γεράσιμος εις Κόρινθον και σήμερα είναι ο Πολυούχος της Νήσου Κεφαλληνίας. Η μια θυγατέρα του Νοταρά παντρεύτηκε στα Γιάννενα και μαζί με τον άντρα της κατέψυγε στο Σκλούπο για να μη αναγνωρισθεί από τους Τούρκους. Στον καινούργιο τόπο δημιούργησαν οικογένεια για το λόγο αυτό κατηγορήθηκαν ότι αιμάρτησαν.

Η οικογένεια κράτησε καλά το μυστικό και έτσι κανένας δεν ήξερε ότι είχαν μασκαρεύτει σε μοναχούς για να γλυτώσουν από τους Τούρκους. Μετά από πολλά χρόνια και επειδή οι πρόγονοί μας νόμισαν ότι ήταν αφορισμένοι ζήτησαν από το Πατριαρχείο.

Το χαρτί τούτο το θυμάται ο παπάς-Χρήστος, σήμερα δεν υπάρχει γιατί έχει καταστραφεί. Πιθανόν να βρίσκεται στην ιερά Μητρόπολη της Αρτας. Για τον λόγο αυτὸν διαβάζει το συγχωροχάρτι αρχίζει με τον «Παναγιώτην ποτέ ιερέως»...

Την ιστορίαν αυτὴν ήκουσα απὸ τὸν ιερέα του χωριού μας αιδεσιμώτατον Χρήστον Δήμον καὶ τὸν κ. Τάκη Πατσιούρα. Δεν τολμῶ να σχολιάσω τὸ περιεχόμενον του Θρύλου λόγω τῆς μεγίστης σοδαρέτητος τούτου καὶ τῆς πηγῆς προελεύσεως ήτις εξ απόφεως αξιοπιστίας θεωρεῖται ως Α - ΛΦΑ.

Εἰς περίπτωσιν δημοσιεύσεως του ανωτέρω κειμένου εἰς τὸν «ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ» παρακαλούνται οι αναγνώσται ὅπως ενεργήσουν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν (Ατομικὰ αρχεῖα - Εθνικὴ βιβλιοθήκη - Ιστορικὰ καὶ εκκλησιαστικὰ κείμενα - Αρχεία Μητροπόλεων Αρτῆς, Ιωαννίνων - Κορίνθου - Κεφαλληνίας ως καὶ κάθε ἄλλην πηγῆν) διὰ τὴν περισυλλογὴν πλειόνων στοιχείων πρὸς απόδειξιν τῆς γνησιότητος του θρύλου τούτου.

Τα διάφορα στοιχεία πλήρως τεκμηριωμένα να υποδάλωνται εἰς τὴν επιτροπὴν συντάξεως του «ΚΑΘΡΕΠΤΟΥ» πρὸς εκμετάλλευσιν.

Αλαταριάς

*****

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Νέος παπάς απ' τὸν Οκτώβρη στο χωριό μας. Ο Παπά - Χρήστος ο χωριανός μας που επὶ 55 ολόκληρα χρόνια υπηρέτησε με υποδειγματικὸ τρόπο τὸ χωριό μας καὶ που ἐζῆσε αἰπὸ κοντά ὅλες τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες τῶν χωριανῶν μας παρειτήθηκε σε ηλικία 83 χρονῶν. Η παραίτησή του οφείλεται σε ασθαρούς λόγους υγείας τῆς γυναικάς του οι οποίοι τὸν αιαγκάζουν να βρίσκεται στὰ Γιάννενα κοντά στους γιατρούς. Οι χωριανοί τὸν ευγνωμωνούν καὶ θα θυμούνται για πάντα τὴ γλυκειά χαρακτηριστικὴ φωνῆ του.

Ο καινούργιος παπάς που τοποθετήθηκε λέγεται Βασίλης Βαρέσης καὶ κατάγεται αἰπὸ τὰ Κουκούλια τῆς Αρτᾶς. Είναι νέος στὴν ηλικία καὶ ἔχει 4 παιδιά.

ΤΟ ΑΛΙΣΦΑΚΟ

Όλοι σχεδόν οι Σκλουπιώτες ξέρουμε το αλίσφακο. Οι αρχαίοι το έλεγαν ελελίσφακο και από παραφθορά της λέξης το ονομάζουμε αλίσφακο. Σε άλλα μέρη το λένε φασκόμπλο, φάσκο μπλιά, μπλοφασκιά.

Η επιστημονική του ονομασία SALVIA (Σάλβια) προέρχεται από το λατινικό SALVARE που πάει να πει σώζει γιατί την εποχή της λαϊκής Ιατρικής ήταν πράγματικό σωτήριο φάρμακο.

Το είδος που βρίσκεται στο χωριό μας είναι ο «Ελελίσφακος ο βαρίσομος». Αυτό φυτρώνει σε πετρώδεις περιοχές. Στο χωριό μας το συναντάμε σε πολλές περιοχές, κυρίως στη Σκάλα του Λαμπράκη, και αλλού.

Χαρακτηριστικό αυτού είναι τα πρασινόφτερα χνουδωτά φύλλα και τὰ γαλάζια λουλούδια. Όλο το φυτό έχει χαρακτηριστική μυρουδιά, το ύψος του δε κατά μέσο όρος είναι περίπου 30 εκατοστά.

Η συλλογή του γίνεται την εποχή της άνθησης τότε που περιέχει περισσότερες χρήσιμες ουσίες. Πρέπει να ξηραίνεται καλύτερα σε σκιά γιατί οι ουσίες που περιέχει είναι πιπτικές δηλ. εξατμίζονται εύκολα. Κύριες ουσίες είναι τα αιθέρια έλαια σε ποσότητα 1 - 2%, λουτεολίνη, πικροσαλβίνη και καφούρα (κάμφορα)

Οι χρήσιμες αυτές ουσίες παίρνονται με τη μέθοδο που λέγεται αφέψηση δηλαδή βράσιμο με νερό.

Είναι πολὺ παλαιό φάρμακο που το εκτιμούμε ακόμη και σήμερα. Το χρησιμοποιούμε άταν έχουμε ερεθισμένο στόμα και φάρυγγα (κρύωμα) για το πλύσιμο αυτών και για γαργάρες. Επίσης για το άσθμα και στη μαλάκωση του βήχα. Στη λαϊκή Ιατρική για τον περιορισμό έκκρισης γάλακτος στις μητέρες σαν σπασμολοτικό, σε νευρικούς σπασμούς του δωδεκαδακτύλου ακόμη για πλύσιμο των πληγών και για παθήσεις στα νεφρά και το συκώτι. Τέλος το χρησιμοποιούν στην αλαντοποιία σαν καρύκευμα. Υπενθυμίζω ότι δεν πρέπει να το πίνουμε σε πολὺ μεγάλες ποσότητες και πάρα πολλές φορές.

ΣΤ. ΞΕΚΑΡΦΩΤΟΣ

Θεατρική παράσταση

Η εικδήλωση των νέων του χωριού μας με την παιρουσίαση θεατρικής παράστασης στο χωριό μας, μας δίνουν και πάλι την ευκαιρία να εγκωμιάσουμε τη μεγάλη αιυτή προσπάθεια και να συγχαρούμε τα παιδιά για τη μεγάλη επιτυχία που είχε.

Η παράσταση ενθυσίασε τους χωριανούς μας και συγκίνησε πολλούς γερόντιους όταν ήρθε στη μνήμη πους η θεατρική παράσταση που έδωσε αμάδα φιλοπρόσδοων νέων τότε του Αμπελοχωρίου, το Πάσχα του 1934 με το αθάνατο έργο «Η ΓΚΟΛΦΩ».

Ο Συνταξιούχος δάσκαλός μας Δημ. Τόλης θυμάται πως τότε

έλαθαν μέρις ο Μήτσιος Κ. Νουτσόπουλος, Νίκιος Β. Νουτσόπουλος, Γιώργος Νουτσόπουλος, Μήτσος Παπαδημητρίου, Νίκος Κ. Βλάχας Μήτσιος Τσοβάραις και ο Αποστόλης Αθ. Πατσιούρας που έπαιζε τον κωμικό ρόλο με μεγάλη επιτυχία και που ήταν ο συντάκτης της παράστασης. Η σκηνή είχε στηθεί στο σουφά της Αριάς που ήταν στην άκρη της Πλατείας, πίσω απ' το σπίτι του Βαγγέλη Παπαϊωάννου.

Στην πλατεία, τοποθετήθηκαν για καθίσματα τα θριανία του σχο-

λείου. Οι χωριανοί μας βγήκαν όλοι στην πλατεία να ιδούν και μερικοί δεν ήξεραν τί είναι. Το έργο παίχτηκε άριστα για κείνη την εποχή και ενθουσιάστηκαν τους χωριανούς που δεν είχαν ξαναδεί θεατρική παράσταση.

Το θεατρικό έργο που παρουσίασαν στην πλατεία του χωριού μας σε μιά ήσυχη θραδυά την παραμονή του πανηγυριού ήταν του Δ. Ψαθά «ΦΩΝΑΖΕΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ»

Ο Σόλων Καραλέων είναι ένας απόστρατος σπρατηγός, τίμιος ευσυνείδητος και . . . ευκολόπιστος. Η Λία αύξυγός του, αρκετά νεώπερχη του, κινημψή και πολύ έξυπνη. Ο Αντώνης, ο αδερφός της, άνθρωπος που εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία για καλοπέραση. Η Λέλα είναι η γυναίκα του, όμορφη και κουπτή.

Ο Τιμολέων Λάμπρος, ένας πολύ τίμιος και έξυπνος άνθρωπος.

Ο Αντώνης δουλεύει από γραφείο του σπρατηγού Σόλωνα Καραλέοντα που είναι γενικός Δ)ντής του Οργανισμού Πραμήθειας Εφοδίων Στρατού. Με την κάλυψη της αδελφής του Λίας, κλέβει αρκετά χρήματα και λέει ότι τα στέλνει ο θείος του Τζών Πάππας, από την Αμερική. Μερικά τυχαία περιστατικά βγάζουν από φως τις κλεψιές του Αντώνη, αφού πρώτα ο τίμιος της θεατρικής παράστασης Τιμολέων Λάμπρος πιεράστει από τη φυλακή και την ανάκριση κατηγορούμενος για πρόδοτης, κουμουνιστής κ.λ.π.

Το έργο βλέπεται με ευχαιρίστηση και ενδιαφέρον. Ακούεται και γίνεται δεικτό απ' τους ανθρώπους του χωριού. Έχει ζωηρό διάλογο και γρήγορες εναλλαγές προσώπων. Το παιίσμα των παιδιών ήταν θαυμάσιο και καταχειροκροτήθηκαν. Το έργο παίχτηκε και στην Πράμαντα το Σάββατο 30/7/83 σε συνεννόηση με τον εκπολιτιστικό Σύλλογο Πραμάντων και στην Πλατανούσα την άλλη μέρα Κυριακή το βράδυ και σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Συγχαρητήρια λοιπόν κι από μας στα παιδιά που πίστεψαν στις δυνάμεις τους και έδωσαν τα πάντα εκείνες τις μέρες για την επιτυχία της παράστασης. Και να σκεφθεί κανένας ότι τα παιδιά αύτά είχαν τις δουλειές τους, τα μαθήματά τους και κλείνοντας ως τις ως τις περαισμένες ώρες πότε εδώ και πότε εκεί (δεν υπήρχε βλέπετε αίθουσα), για να κάνουν τις πρόθες τους.

Συμμετείχαν στη Θεατρική Παράσταση:

Γιώργος Αθ. Κίτσος: Τιμολέων, ο τίμιος άνθρωπος

Τόλης Κ. Πραμαντιώτης: Σόλων, ο σπρατηγός.

Λιούλα Κ. Νότη: Λία η γυναίκα του απρατηγώύ.

Γιώργος Ν. Πραμαντιώτης: Αντώνης, αιδελφός της Λίας.

Ντίνα Κ. Βλάχα: Λέλα, γυναίκα του Αντώνη.

Γιώργος Κ. Βλάχας: Αστυνόμος

Χρήστος Σωτ. Αναστασίου: Αστυνόμος

Χρήστος Σωτ. Αναστασίου: Χωροφύλακας

Στις παραστάσεις βοήθησαν οι, Πέτρος Χρ. Σιώτος κάνοντας τον υποβαλέα, ο Αντώνης Αντωνίου και ο Στέλιος Ξεκάρφωτος που είχε και την ίδεα. Ο Γιάννης Θωμάς ηθοποιός του Θ.Ε.Η (θεατρικό εργαστήρι Ηπείρου), βοήθησε αφιλοκερδώς στις πρόθεσες.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

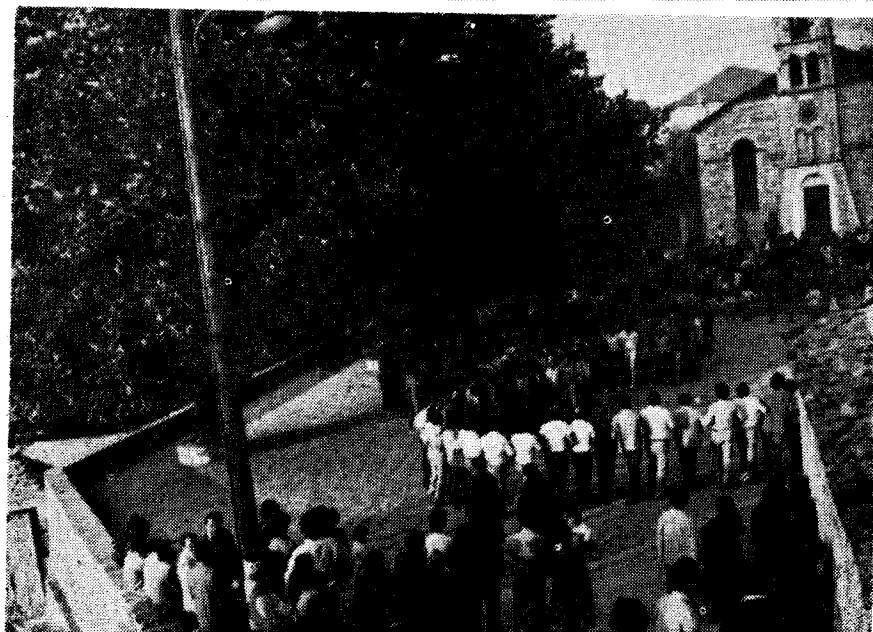
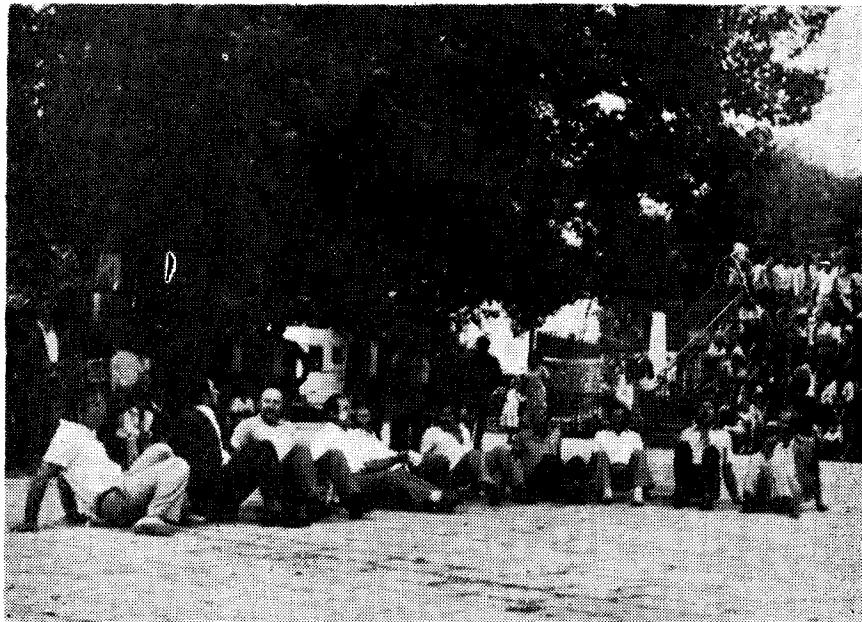
Παριακαλείσθε όπως σύμφωνα με το καταστατικό (άρθρο 13), προσελθετε στις εργασίες της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης, που θα γίνει στις 12 Νοεμβρίου 1973, ημέρα Σάββατο και ώρα 5.00' μ.μ. στην αίθουσα του Επαγγ - Βιοτ. Επιμελητηρίου, οδός Αραβαντίνου 5ε (έναντι κλινικής Φίλιου) με θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Ορισμός Επιτροπών (Συντακτική - Πολιτ) κών εκδηλώσεων).
2. Προβολή Πολιτιστικών Εκδηλώσεων.
- και 3. Προτάσεις, τοποθετήσεις επί διαφόρων θεμάτων.

Σε περίπτωση που δεν θα υπάρξει απαρτία, η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί στις 19 Νοεμβρίου 1983 ημέρα Σάββατο και ώρα 5.00' μ.μ. στην ίδια αίθουσα

ΤΟ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Οι κύκλες την ώρα που ξεδιπλώνεται ο χορός και το «πιπέρι»

«Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία»

A. ΚΑΛΒΟΣ

Πριν από τριάντα χρόνια έδινα μια υπόσχεση: Πως την ημέρα εκείνη δεν θα την ξεχνούσα ποτέ! Και έναν όρκο:

Πως θα μετέφερα τα γεγονότα εκείνης της ημέρας στις κατοπινές γενιές, όπως ακριβώς τα έζησα.

Η δεκαετία του '50 είναι σίγουρα η δυσκολότερη της μεταπολεμικής Ελλάδας. Μια δεκαετία που σημαδεύτηκε από διωγμούς, φυλακές, εξορίες και εκτελέσεις - σε βάρος των αγωνιστών της Εθνικής μας Αντίστασης και του Δημοκρατικού Στρατού.

Μια δεκαετία, που έβαλε την σφραγίδα της, για τις μετέπειτα πολιτικές εξελίξεις με τα γνωστά αποτελέσματα που κράτησαν τριάντα ολόκληρα χρόνια.

Είχαμε μπει για τα καλά στο καλοκαίρι και όλα έδειχναν πως θα είχαμε το πιο ζεστό καλοκαίρι της δεκαετίας. Πίσω από τον μπιζαχτά, καθόταν ένας ασπρομάλλης γέρος με το εντεκάχρονο παιδί του. Καθένας έκανε την δουλειά που ήζερε καιέπρεπε ίσως να κάνει. Ο γέρος αντέγραψε τα δεφτέρια του και ο μικρός χάιδευε τα ζαχαράτα. (Ποιός δεν θυμάται αλήθεια από την δική μας γενιά τα ζαχαράτα!).

Ξαφνικά, μπαίνουνε μέσα στο μαγαζί, καμμιά δεκαριά ένστολοι, με τα όπλα στο χέρι και με τους μαύρους μπερέδες στο κεφάλι. Για όσους δεν τους ξέρουνε, ήταν η παρεξουσία της υπέθρου, οι μαυροσκούφοδες όπως τους λέγαμε, το παρακράτος, ο φόβος και ο τρόμος του λαού μας, οι βασανιστές, οι εκτελεστές που κατατρομοκράτησαν και καταπολέμησαν τους Δημοκρατικούς πολίτες πάνω από δυό δεκαετίες - με διαφορετικά ονόματα πάντα. Οι νεώτεροι θα τους θυμούνται σαν ΤΕΑ.

Ο μικρός τρόμαιξε και κοίταξε τον γέρο στα μάτια, σαν να ήθελε να διαβάσει κάτι που δεν ήζερε, να πάρει την δύναμη που του έλειπε, να σταθεί στα πόδια του που δεν μπορούσαν πια να τον κρατήσουν και που βρήκε το σακκί με το ρύζι πρόχειρα και κάθησε επάνω του.

Ο γέρος κοίταξε μια το παιδί και μια εκείνους με τους μαύ-

ρους μπερέδες και τους διάβασε όλους βαθειά. Χαμογέλασε στο παιδί και είπε στους απρόσκλητους «επισκέπτες» να καθήσουν να τους κεράσει. Το παιδί είδε μόνο το χαμόγελο και του φάνηκε πως ήταν ακροατής μιας διάλεξης, που κράπτοσε ώρες πολλές. Μας διάλεξης που μιλούσε για θάρρος, για αποφασιστικότητα, για δημοκρατία, για ανθρωπιά, για προκοπή. Μιας διάλεξης από τις καλλίτερες, τις ζουμερότερες που άκουσε ο μικρός σε όλα τα επόμενα χρόνια της πορείας του. Και πριν καλά - καλά συνέλθει άκουσε το διάλογο που θα σας παρθέω παρακάτω, έναν διάλογο που έκανε τον φόρο του μεγαλύτερο κι έθλεπε να επαληθεύονται οι σκέψεις που άθελά του είχε κάνει από την ώρα που μπήκαν εκείνοι στο μαγαζί. Ένας διάλογος που έμεινε τόσο ζωντανός, που όταν τον σκέφτεται είναι σαν να τον ακούει ακόμα μια φορά, και μα την αλήθεια είναι χιλιάδες οι φορές που τονάκουσε.

«Περάσαμε από τον φίλο σου τον Αχιλλέα και μας είπεπως είναι βαρετό να μένει μόνος του εκεί». Ο γέρος με την ετοιμότητα και το θάρρος που τον διέκριναν απάντησε σχεδόν αμέσως:

«Εκεί που τον βάλατε τον άνθρωπο και βέβαια θα διαμαρτυρηθεί και σίγουρα ξέρει τον τρόπο».

Το παιδί χάζεψε, κουφάθηκε μ' αυτά που άκουγε. Τον Αχιλλέα τον είχαν δολοφονήσει οι ίδιοι λίγους μήνες πιο πριν και τον θάψανε οι ίδιοι μερικές εκατοντάδες μέτρα από το χωριό. Πώς λοιπόν μπορούσαν να μιλάνε οι πεθαμένοι;

Για εκείνους με τους μαύρους μπερέδες, όλα ήταν δυνατόν να γίνονται - και οι νεκροί να μιλάνε - και οι ουρανοί να γυρίζουνε ανάποδα - και τα ποτάμια πίσω - και φυσικά και το άσπρο ήταν μαύρο. Τα γάντα χωρούσαν στην λογική τους - γιατί είχανε μόνο μια - την λογική της βίας και του τουφεκισμού. Μα ο γέρος; Είναι δυνατόν να μπαίνει σ' αυτή τη λογική και να μιλάει έτοι; Δεν είναι δυνατόν σίγουρα κάτι άλλο είπε και παράκουσε ο μικρός ή τέλος πάντων κάτι άλλο θα εννοούσε που δεν μπορούσε να καταλάβει. Και χρειάστηκε στ' αλήθεια να περάσουν χρόνια πολλά να καταλάβει ο μικρός γιατί μίλησε έτοι ο γέρος - και μίλησε μα την αλήθεια σοφά.

Τις μπερδεμένες σκέψεις του μικρού, έκοψε η φωνή του μαυροσκούφη. «Ναι μα εκείνος διάλεξε εσένα για παρέα και μας έστειλε να σε πάρουμε και να σε πάμε κοντά του».

Το παιδί κρεμάστηκε από το στόμα του γέρου και κρατήθη-

κε σφιχτά από το σακκί για να μην πέσει. Ο γέρος τέντωσε το ίσιο του κορμί, τους κοίταξε και με έναν τρόπο που μόνο εκείνος ήξερε να χρησιμοποιεί είπε:

«Στις δύσκολες στιγμές ο άνθρωπος τους φίλους του γυρεύει». Στράφηκε στον μικρό του χαμογέλασε και του είπε: «Πήγαινε παιδί μου να πεις της μάνας σου να σου ετοιμάσει τον τρουβά».

Ο μικρός σπικώθηκε, βγήκε από το μαγαζί και πήρε την ανηφόρα για το σπίτι σπαράζοντας στο κλάμα. Κάπου στη μέση του δρόμου τον σταμάτησε η συμπεθέρα του και το ρώτησε γιατί κλαίει. Το παιδί της τα είπε όλα και συνέχισε τον δρόμο μέχρι το σπίτι του.

Με το σακούλι στα χέρια γύρισε ξανά στο μαγαζί. Όλα ήταν έτοιμα, ο γέρος είχε κλείσει τα παράθυρα, κλείδωσε την πόρτα και περίμεναν. Έδωσε το κλειδί στο παιδί, το φίλισε και ήταν έτοιμοι να ξεκινήσουν. Η διαδικασία να περάσουν τις χειροπέδες ήταν μικρή, μα πριν ξεκινήσουν ήρθε ο μπάρμπα - Χρήστος με τα πολλά τα γίδια και τους είπε:

«Πού τον πάτε αυτόν, αφήστε τον, είναι παλιό - σουφλέκας μα καλός άνθρωπος, αφήστε τον».

Για μια στιγμή το παιδί πίστεψε, πως η επιρροή που είχε σε κείνους θα έφερνε κάποιο αποτέλεσμα, μα στα χαμένα. Κάτι του είπε ένας στ' αφτί και ξεκίνησαν. Το παιδί ακολούθησε κλαίγοντας. Κάθε ελπίδα είχε πια χαθεί.

Δεν είχαν βγει από το χωρίδι όταν ξαφνικά σταμάτησαν. Μπροστά τους, στεκόταν με αποφασιστικότητα τριάντα - σαράντα γυναίκες με ξύλα στα χέρια και γεμάτες τις ποδιές με πέτρες.

Δεν θα τον περάσετε απ' εδώ, τους είπαν αποφασιστικά. Εκείνοι ξαφνιάστηκαν, άρχισαν να απειλούν και να βρίζουν - και ήταν τα μόνα που είχαν μάθει καλά στη ζωή τους. Άλλα μπροστά στο θάρρος κατην παραπέμποντας των γυναικών άρχισαν να πυροβολούν στον αέρα, δημιουργώντας έναν απερίγραπτο πανικό. Αυτοί οι πυροβολισμοί σε λίγα και μόνο λεπτά φέρανε ακόμα περισσότερες γυναίκες, όσες βρισκόνταν εκείνη την στιγμή στο χωρίδι και δεν μπόρεσαν να ειδοποιηθούν έγκαιρα. Αυτό, έδωσε θάρρος και αυτοπεποίθηση και γίναν απειλητικότερες.

Μπροστά στο θάρρος και την αιφόφαση των γυναικών να μην περάσουνε, του λύσανε τις χειροπέδες και φύγανε τρέχοντας προς τ' αμπέλια.

Η επιχείρηση είχε τελειώσει, κανείς δεν πίστευε τι είχε συμβεί εκείνη την στιγμή και σίγουρα κανείς δεν μπόρεσε εκείνη τη στιγμή να συνειδητοποιήσει το μεγεθος της νίκης.

Κι' αυτή η νίκη που πέρασε τόσο αθόρυβα στην ιστορία, πάρνει μεγαλύτερες ακόμα διαστάσεις, όχι γιατί δεν οργανώθηκε από κάποιον πολιτικό εγκέφαλο, όχι γιατί - και σίγουρα δεν είχε, κανένα ιδεολογοπολιτικό φορέα πίσω της, ούτε ακόμα αν θέλετε γιατί σώθηκε μια ζωή - αλλά γιατί λειτούργησε με ακρίβεια και πειθαρχημένα το αίσθημα της αυτοάμμυνας και της συντήρησης που τόσο μεγάλο ρόλο έπαιζε τα χρόνια εκείνα. «Σήμερα εσύ κι' αύριο εγώ», που λέει και ο Θεοδωράκης.

σ Ο επίλογος γράφτηκε στο μαγαζί.

Σαν μαθεύτηκε το γεγονός πλησίασε το παιδί ο Κώστα Σταύρος (Κ. Έξαρχος) και του είπε:

«Αυτό που έγινε σήμερα στο χωριό μας μη το ξεχάσεις ποτέ». Εκείνο δεν μίλησε, το κράτησε βαθειά μέσα του, το έθρεψε όλα αυτά τα χρόνια - τα τόσο δύσκολα και δεν το ξέχασε. Το δινηγήθηκε πολλές φορές και σήμερα μέσα από τον «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» θα το διαβάσουν όλοι - και μ' αυτὸ εξοφλάει μια χρέωση - εκπληρώνει μια υπόσχεση, έναν όρκο.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΠΑΝΟΣ

Υ.Γ. Αν δεν αναφέρομαι σε ονόματα, είναι γιατί από τις δεκάδες γυναίκες που πήραν μέρος σ' αυτή την επιχείρηση θυμάμαι μόνο 6 - 7 και θα ήταν άδικο να μην αναφερθούν όλες, γιατί πράγματι ήταν σχεδόν όλο το χωριό.

Η ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Πραγματοποιήθηκε, όπως είχε εξαγγελθεί τη μέρα του πανηγυριού η πρώτη στην ιστορία του Λαϊκή Συνέλευση των κατοίκων του χωριού μας και μπορούμε να πούμε πως σαν πρώτη φορά πήγαμε πολύ καλά.

Η Συνέλευση άρχισε κατά τις 12 το μεσημέρι και έγινε στην πλατεία κάτω από τα πλατάνια όπου είχαν τοποθετηθεί καρέκλες. Η προσέλευση των χωριανών ανδρών και γυναικών ήταν ικανοποιητική.

Παρευρίακονταν και χαιρέτισαν τη Λαϊκή Συνέλευση ο πρόεδρος των Πραμάντων κ. Μολώνης και στέλεχος της υπηρεσίας προγραμματισμού της Νομαρχίας Ιωαννίνων, εκπροσωπώντας το Νομάρχη, αφού ο ίδιος δεν μπόρεσε να παρευθεθεί.

Με πρόεδρο τον Κώστα Χ. Δήμο, η Συνέλευση ξεκίνησε με εισήγηση του Πάνου Παπαδημητρίου, προέδρου της Κοινότητας, πάνω στα κύρια θέματα που απασχολούν σήμερα την Κοινότητα και συγκεκριμένα στο δρόμο Φορτώσι - Πολιτσά - Αμπελοχώρι, στους δρόμους μέσα στο χωριό και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει το κοινοτικό Συμβούλιο για τη διάνοιξη των δρόμων, στη μεταφορά του κοιμητηρίου που κρίνεται ότι πρέπει να φύγει από το κέντρο του χωριού, στο πρόβλημα του Γραιματέα μια και η τωρινή κατάσταση είναι προσωρινή, και άλλα.

Μετά τον πρόεδρο της Κοινότητας πολλοί χωριανοί μας υπέβαλαν διάφορες ερωτήσεις και πολλοί τοποθετήσαν πάνω σε διάφορα θέματα και έκαναν ταυτόχρονα διάφορες προτάσεις. Αξιοσημείωτες τοποθετήσεις μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αυτή του προέδρου του Συλλόγου μας Γιάννη Σπύρου καθώς και αυτή του Κώστα Δ. Τόλη που υποστήριξε πως το πανηγύρι του χωριού έχασε τον παραδοσιακό του χαρακτήρα. Άλλα θέματα που συζητήθηκαν ήταν οι δρόμοι μέσα στο χωριό που μερικοί (ας μη τους χαρακτηρίσουμε εμείς γιατί ήδη έχουν χαρακτηριστεί απ' όλους τους χωριανούς) δεν επιτρέπουν να διαπλατυνθούν ώστε να πηγαίνει αυτοκίνητο σ' όλους τους μαχαλάδες, το πρόβλημα του κοιμητηρίου και άλλα δευτερεύοντα.

Βέβαια θα μπορούσαν να συζητηθούν ικανά άλλα θέματα και να πάρουν το λόγο περισσότεροι χωριστοί αλλά αυτό δεν έγινε ίσως γιατί πολλοί προτιμούν το καφενείο απ' την ανοιχτή ματική συγκέντρωση κάνοντας πολλές φορές κακόβουλη κριτική. Επίσης πολλοί είναι εκείνοι που φοβούνται, πως λέγοντας τη γνώμη τους για κάποιο κοινωνικό θέμα, θα γίνουν κακοί για κάποιους.

Γενικά πάντως μπορούμε να πούμε πως η συζήτηση κρατήθηκε σε ψηλά επίπεδα, ο κόσμος παρακολούθησε με ενδιαφέρον τους ομιλητές και άφησε σαν θεαμός πολύ καλές εντυπώσεις.

Συγχαρητήρια σ' όσους συνέθαλαν στην επιτυχία τους.

K. Σ.

Συνέθηκε στο χωριό φέτος τον Ιούνιο έξω από το ιατρείο κατά την τακτική επίσκεψη της Παρασκευής του γιατρού. Ήταν από το ιατρείο καθόταν όρθια η Νίκο - Βλάχαινα (είναι 83 χρόνων). Ο γιατρός με το χέρι του κατέβασε το μάγουσλο για να ιδεί μέσα το μάτι της και την ρωτάει:

Πώς και ήρθες, τί έχεις;

Μούρτι σκτούρα γιατρέμ !!

Πόσο χρονών είσαι;

Τι τα θέλες τα χρόνιαμ θα μι πάρς;

Ο γιατρός έσκασε στα γέλια και την πήρε μέσα στο ιατρείο να την εξετάσει.

Μετά την εξέταση στην πλατεία άλλη γρηγούλα της έλεγε,
Γιατί μουρή δεν τούπες τα χρόνια;;

Δεν είδες μουρή μούπιασε το μάγουσλο (νόμισε ότι άρεσε στο γιατρό)
κι αφού είδα έτσι γιατί να τπού τα χρόνιαμ !!!

Τάκης Αλεξίου

ΚΟΙΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τοπογραφικό διάγραμμα της Γέφυρας της Πολιτσάς που έκανε ο Γιώργος Χρ. Κόκκινος, υποβλήθηκε στη Δ) νση Τεχν. Υπηρεσιών για να συνταχθεί η προμελέτη της γέφυρας από τον Χρήστο Στ. Πατσούρα, προκειμένου να ζητηθεί η πίστωση που χρειάζεται μέσα στο 1983.

**

Πεντακόσια κυβικά χαλίκι και τριακόσια κυβικά άμμο χορήγησε η Νομαρχία Ιωαννίνων για εσωτερική οδοποιΐα στο χωριό. Επίσης το Υπ. εσωτερικών διέθεσε για τον παραπάνω ακοπό το ποσό των 200.00 δρχ.

**

Έγιεν πρόταση από τη 2η ΔΕΚΕ στο Υπουργείο Δημ. Έργων να χρηματοδοτηθεί ο δρόμος Φορτώσι - Αμπελοχώρι με 20 εκατομμύρια δρχ. για το 1984, δεδομένου ότι ο δρόμος έχει ενταχθεί στο κύκλωμα Τζουμέρκων. Το κύκλωμα αυτό περιλαμβάνει και το δρόμο Γιάννινα - Φορτώσι - Αμπελοχώρι - Ραφτανάτο - Κτιστάδες - Πράμαντα.

**

Ο δρόμος για το χωριό από Φορτώσι έχει φθάσει πλέον ακριβώς στη Γέφυρα της Πολιτσάς, όπου πήγε και αυτοκίνητο χωριανών μας για να κάνουν το τοπογραφικό διάγραμμα της Γέφυρας. Εν τω μεταξύ αυτές τις μέρες θα δημοπρατηθούν τα υπόλοιπα δύο εκατομμύρια που απέμειναν.

Στις 24) 10) 83 έγινε η δημοπρασία και το έργο ανέλαβε να εκτελέσει ο εργολάβος Γιάννης Σιόντης.

**

Για άλλη μια φορά και μέσα από τις στήλες του περιοδικού, το Κοινωτικό Συμβούλιο κάνει έκκληση για διευκόλυνση απ' τους χωριανούς μας στο έργο διαπλάτυνσης των δρόμων μέσα στο χωριό.

Το έχουμε ξαναγράψει πως για τον γείτονά μας, τον συγγενή μας, τον χωριανό μας αξίζει τον κόπο να θυσιάσουμε μια μικρή λουρίδα γης των χωραφιών μας για να πάει το αυτοκίνητο στο σπίτι του. Μικροσκοπιμότητες, προσωπικές αντιθέσεις και μικροσυμφέροντα πρέπει να παραμεριστούν για το καλό του Συνόλου.

Προβληματισμοί

Τις παραπρήσεις του για το φετεινό γιορτασμό του πανηγυριού στο χωριό μας παραθέτει ο χωριανός μας Τάκης Αλεξίου σε γράμμα του προς την Κοινότητα και τον Σύλλογο.

Παραθέτουμε τις κυριώτερες και σωστές, κατά τη γνώμη μας, παραπρήσεις του:

1. Ο χορός δεν πρέπει να είναι οικογενιακός αλλά γενικός για να χορεύουν και αυτοί που δεν έχουν να πληρώσουν το χιλιάρικο, αλλά ακόμα και να πιάνονται στο χορό και τα παιδιά για να μαθαίνουν.

2. Έπρεπε να λάβει μέρος ο χορευτικός μας όμιλος που με τόσο κόπο και έξοδα έχει δημιουργηθεί.

3. Σπάζονται μπουκάλια στην πλατεία και χύνονται αναψυκτικά και κρασιά που προκαλούν δυσοσμία. Μερικοί μάλιστα νέοι (απ' τους λίγους ευτυχώς ταραξίες νέους που διαθέτει το χωριό μας) εκτόξευναν μπουκάλια και τάσπαζαν στις αυλές των γύρω σπιτιών, στο δρόμο προς την Αγία Παρασκευή, και σε αυτοκίνητα χωριανών μας.

Αυτά και άλλα δευτερεύοντα παραπρεί καλοπροαιρετα ο παραπάνω συγχωριανός μας, που κατά τη γνώμη μας πρέπει να απασχολήσουν μελλοντικά τόσο το Κοινωνικό Συμβούλιο όσο και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου για να μη επαναληφθούν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ανανεωμένο Διοικητικό Συμβούλιο, βγήκε από τις εκλογές που έγιναν στις 2 Ιυούλιος 1983.

Στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, έγινε πλήρης απολογισμός πεπραγμένων της διετίας 1982 - 1983, πάνω στις δραστηριότητες Διοικητικού Συμβουλίου.

Αικολούθησε η ψηφοφορία

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

- 1) Γιάννης Σπύρου
- 2) Αντώνης Αντωνίου
- 3) Θανάσης Παπασύρας
- 4) Γιώργος Κόκκινος
- 5) Λάμπρος Βλάχος
- 6) Στέλιος Ξεκάρφωτος
- 7) Νίκος Εξαρχος

Εικλέχθησαν οι πέντε (5) πρώτοι.

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή εικλέχθηκαν:

- 1) Κων/νος Αναστασίου 2) Δήμος Τζουβάρας και 3) Βασίλης Πάνος Ακόμα, η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, δέσμευσε το νέο Δ.Σ. να συγκαλέσει έκτακτη Γενική Συνέλευση προκειμένου να οριστούν α) Συντακτική Επιτροπή του «ΚΑΘΡΕΠΤΗ» και β) Επιτροπή καλλιτεχνικού τμήματος, η οποία θα αναλαμβάνει την οργάνωση του χορευτικού και θεατρικού τμήματος του Συλλόγου, σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Γιάννης Σπύρου πρόεδρος, Αντώνης Αντωνίου αντιπρόεδρος, Γεώργιος Κόκκινος γραμματέας, Λάμπρος Βλάχος ταμίας, Θανάσης Παπασύρας μέλος.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο οργάνωσε τις παρακάτω εικδηλώσεις, κατά τις ημέρες του πανηγυριού:

Θεατρική παράσταση από το θεατρικό τμήμα του Συλλόγου μας δόθηκε στην πλατεία του χωριού την παραμονή το βράδυ, με το έργο του Δ. Ψαθά «ΦΩΝΑΖΕΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ».

Με το ίδιο έργο δόθηκαν παραστάσεις, καπόπιν προσκλήσεων των Συλλόγων Πραμάντων και Πλατανούδας στα χωριά τους. Αρκετοί κάτοικοι των χωριών αυτών παρακολούθησαν τις παραστάσεις και καταχειροκρότησαν τους ερασιτέχνες ηθοποιούς του θεατρικού τμήματος.

Τη δεύτερη μέρα του πανηγυριού έγινε ανώμαλος δρόμος με συμμετοχή ανδρών και γυναικών απ' την πλατεία μέχρι τη διασταύρωση του αη - Νικόλα και επιστροφή (2.400 μ.).

Οι αθλητές που έλαβαν μέρος στον ανώμαλο δρόμο, χωρίστηκαν σε τρεις κατηγορίες: 'Ανδρες - 'Εφηβοι - Γυναίκες.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου ευχαρίστησε με λίγα λόγια τους αθλητές για τη συμμετοχή τους στο αγώνισμα και τους ευχήθηκε καλή επιτυχία.

Στη συνέχεια η γιατρός Ελένη Κ. Γιωτάκη εξέτασε επιμελημένα έναν - έναν αθλητή και αθλήτρια και τους έδωσε ιατρικές συμβουλές, τους ακολούθησε δε με το αυτοκίνητο σ' όλη τη διαδρομή.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

Γεώργιος Κ. Βλάχας χρόνος 12 λεπτά, 26 δ. πρώτος

Ε Φ Η Β Ο Ι

Γεώργιος Κ. Βλάχας	χρόνος 12' 26''	1ος
Νίκος Χ. Νικολάου	χρόνος 13' .46''	2ος
Απόστολος Κ. Νότης	χρόνος 13' .48''	3ος
Χρήστος Γ. Δήμος	χρόνος 14' .00	4ος
Νίκος Α. Νίκου	χρόνος 15' .00	5ος
Χρήστος Α. Νίκου	χρόνος 15.45''	6ος
Σπύρος Δ. Νασιούλας	χρόνος 16' .09''	7ος
Κώστας Ι. Αλεξίου	χρόνος 16' .49''	8ος

Α Ν Δ Ρ Ε Σ

Λάμπρος Π. Βλάχας	χρόνος 15' 47''	1ος
Γεώργιος Κ. Αναστασίου	χρόνος 17' 52''	2ος

Γ Υ Ν Α Ι Κ Ε Σ

Ευδοκία Β. Κίτσιου	χρόνος 17' 30''	1η
Βασιλική Λ. Βλάχα	χρόνος 24' 25''	2η

Οι ανωτέρω αθλητές και αθλήτριες βρεθεύτηκαν ανάλογα με τησειρά επίδοσης, με κύπελο, μιε πλακέτα του Συλλόγου και με επαίνους.

Επίσης οργανώθηκαν από το Δ.Σ. του Συλλόγου δύο εκδοιμές, μία για το χωριό Πάπιγκο και η άλλη διήμερη για Δελφούς - Καλάβρυτα.

Η πρώτη πραγματοποιήθηκε με μικρή συμμετοχή των μελών, η δε δεύτερη εκδρομή δεν έγινε, επειδή ήταν ασύμφορη λόγω μικρού αριθμού συμμετοχής των μελλών μας.

Ο Σύλλογος ανεξάρτητα από τη συμμετοχή ή μη των μελών, θα οργανώσει ξανά και στο μέλλον παρόμοιες εκδρομές και σε άλλα μέρη της χώρας και δε θα λάβει υπόψη του την οργανωμένη αδιαφορία των μελών.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Ανακοινώνεται σ' όλα τα μέλη του Συλλόγου ότι και φέτος θα βραβευτούν τα παιδιά των μελών, που γράφτηκαν στα Λύκεια και αυτά που πέτυχαν στις Ανώτερες και Ανώτατες Σχολές του Κράτους.

Κατόπιν αυτού, παρακαλούνται τα μέλη μας, να δηλώσουν τα παιδιά τους, περνώντας από τα Γραφεία του Συλλόγου (Καλούδη 8) κάθε Σάββατο ώρα 6 - 8, ή στο τηλέφωνο 26154 του Ταμία του Συλλόγου Λάμπρο Βλάχα, μεχρι τις 15 - 12 - 1983.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Παλιές αξέχαστες στιγμές, αναμνήσεις 30 και πάνω χρόνων θύμισαν οι παλαιόμαχοι οργανοπαίχτες του χωριού μας, Χαρίλαος Μπαλωμένος και Μήτσος Σπύρου. Σε κάλεσμά μας να βγούν στο μαγαζί με τα όργανά τους τις μέρες του πανηγυριού ανταποκρίθηκαν πρόθυμα και μας έπαιξαν για αιρκετή ώρα και με αρκετή δεξιοτεχνία τα τραγούδια της εποχής τους, τα τραγούδια με τα οποία εικείνο τον καιρό έβγαλαν πέρα, τόσα γλεντια, τόσους γάμους, και τόσα τόσα πανηγύρια. Οι στιγμές, ήταν συγκινητικές, όπως συγκινητική ήταν η προσπάθειά τους να βγάλουν τα τραγούδια μια και είχαν πολλά χρόνια να παίξουν. Οι χωριανοί μας που βρίσκονταν στο μαγαζί άκουσαν με ευλάβεια τα τραγούδια τους και πολλοί τραγούδησαν μαζί μ' αιυτούς.

Άκουαν δε με μεγάλο ενδιαφέρον ιστορίες της παλιάς εποχής που έζησαν και διηγήθηκαν οι δύο γερόντοι.

Τα τραγούδια τους και τις διηγήσεις τους τις μαγνητοφωνήσαμε για λαογραφικό υλικό. Οι συμπαθείς γερόντοι μας φανερά συγκινημένοι μας δήλωσαν πως θα κάνουν μερικές πρόβες και θα παρουσιάστούν κι άλλη φορά στο μαγαζί με τα όργανά τους. Τους ευχαριστήσαμε και τους διαβεβαίωσαμε πως την άλλη φορά θα διοργανώσουμε γλέντι του παλιού καιρού, στο οποίο θα είναι οι πρωταγωνιστές.

K. Σ.

-★-

Αρχισε ήδη να γίνεται αισθητή για τη Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού η απουσία από τα Γιάννινα της συναδέλφου Γιαννούλας Νότη. Η τοποθέτησή της σαν Νηπιαγωγού στο πόσο μακρινό νησί της Νάξου που μας εξέπληξε όλους μας στέρησε τις υπηρεσίες ενός τόσου δραστήριου και ενεργετικού μέλους.

Βέβαια θα παραμείνει στο περιοδικό αλλά δεν θα μπορεί να προσφέρει εικείνα που πρόσφερε μέχρι τώρα. Ελπίζουμε σύντομα να την έχουμε πάλι κοντά μας.

K. Σ.

Συνέβη κατά τη διάρκεια της θεατρικής παράστασης του συλλόγου μας στην Πλατανούσα (31 Ιούλη).

Ο κόσμος παρακιολουθούσε ήσυχα και με αρκετό ενδιαφέρον. Πολλοί μάλιστα ταυτίζονταν με τους ήρωες της παράστασης και έκαναν διάφορα σχόλια φωναχτά.

Θα αναφέρω το πιο χαρακτηριστικό που ήταν αρκετά φαιδρό.

Γυρίζει ένας γέροντας και λέει αρκετά αγριεμένος στη γυναίκα του που καθόνταν δίπλα του.

—Τήρα, τήρα πως τουν ψεν'. Χειρότιρ απ' τη σένα είνι τούτ'.

—Καμ' τη δ'λειά σ' η απάντηση.

—Δώστ', δώστ' γκρίνιαστ τ' κάν' τη δ'λειά τς.

Ολις οι γ'ναιίκις ίδιις ίστι.

Φώναζαν οι άλλοι θεατές «σουτ» κι έτοι έληξε το επεισόδιο. Φυσικά τα παιδιά που ήταν κείνη την ώρα στη σκηνή άκουσαν τη συζήτηση και μόλις που συγκρατήσαν τα γέλια τους.

Γ. Ν.

Τέλος της παράστασης που δόθηκε στην Πράμαντα στις 30 Ιούλη. Υπήρχε αρκετή ένταση καθώς μαζεύαμε τα σκηνικά και τα άλλα πράγματα που χρειάστηκαν για το στήσιμο του θεατρικού.

Η Ντίνα Βλάχα κάποια στιγμή θέλησε να ρωτήσει κάτι τον Γιώργο Κίτσιο. Αντί να τον φωνάξει με τόνομά του τον φώναξε «Τίμο», όπως τον λέγιανε στο θεατρικό έργο. Κανένας απ' αυτούς που συμμετείχαν δεν κατάλαβε το λάθος. Μόνο σαν άρχισαν οι άλλοι να γελάνε συνειδητοποιήσαμε ότι το θεατρικό έργο τέλειωσε και ξαναποκτήσαμε . . . την ταυτότητά μας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο Δημήτριος Κων. Νούτσος προσέφερε δωρεάν 75 κιλά χρώμα για την αγαγίνηση του γέους γραφείου αξίας δραχμών 6.000.

Για την επίπλωση του γραφείου ο Γ.άννης Ευχγγ. Παπαϊωάννου προσέφερε δύο γραφεία.

Ο Αχιλέας Εμμανουηλίδης Εργολάδος Δ.Ε. πρόσφερε στο Σύλλογο τη στέγαση ΔΩΡΕΑΝ στο ιδιόκτητο γραφείο του στην οδό Καλούδη αριθ. 8.

Ο Γιάννης Κων. Τζουθάρας πρόσφερε στο Σύλλογο 1000 δριαχμές για αγορά επίπλων.

Ο Χρήστος Γ. Αλεξίου πρόσφερε για την επίπλωση του γραφείου 2.000 δρχ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Κάνουμε γνωστό σ' όλα τα μέλη ότι ο Σύλλογος, απόκτησε δικά του Γραφεία, που είναι στην οδό Καλούδη 8.

Το Γραφείο ανήκει στον Μηχανικό Αχιλλέα Εμμανουηλίδη που μας παραχώρησε δωρεά τη χρήση του, με τη μεσολάβηση του μέλους του Συλλόγου Μήτσιου Ι. Γέροντα.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί και τους δυό και αύντομα θα επισκευετεί τον κ. Αχ. Εμμανουηλίδη να τον ευχαριστήσει για τη μεγάλη του προσφορά.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ε Δ Ρ Α: Ι Ω Α Ν Ν Ι Ν Α

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οδός Λάρνακος αριθ. 33

Τηλ. 8625872 – Τ.Τ. 220

Α Θ Η Ν Α

Αθήνα 22 Οκτωβρίου 1983

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Προσκαλούνται τα μέλη του Παραρτήματος Αθηνών του Συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών σε Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα Γραφεία του Παραρτήματος οδός Λάρνακος αριθ. 33 – Τηλ. 8625872 (ελλείψει αιθούσης στο Μέγαρο της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ) την 6η Νοεμβρίου 1983 ημέρα Κυριακή και ώρα 10η Πρωΐνη με θέματα:

1. Εκλογή Προεδρείου του Παραρτήματος
2. Συζήτηση για δημιουργία Αδελφότητας των Αμπελοχωριτών Αθηνών.
3. Διάφορα άλλα θέματα (δήλωση ονομάτων που πέτυχαν στις Σχολές κλπ.).

Η Γενική Συνέλευση γίνεται επειδή η προηγουμένη της 12ης Οκτωβρίου 1983 δεν είχε απαρτία.

Παρακαλούνται τα μέλη όπως προσέλθουν όλα γιατί σε περίπτωση που δεν προσέλθουν τουλάχιστο σε ποσοστό 60% των μελών το Παράρτημα θα διαλυθεί.

ΟΠρόεδρος
Κων. Γιωτάκης

Τα μέλη
Ιωάν. Πανάξιος, Στελ. Γιωτάκης

Μεγάλη λαχειοφόρα αγορά ετοιμάζει για φέτος ο Σύλλογός μας κατά το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας στις 8) 1) 84 στο κέντρο «ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ». Τα 3.000 λαχεία των 100 δρχ. αν πουληθούν όλα είναι σίγουρο πως θα τονώσουν πολύ τα οικονομικά του Συλλόγου. Η διάθεση των λαχείων έχει από καιρό αρχίσει και μέχρι στιγμής πάει πολύ καλά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΓΑΜΟΙ:

1. Η Ασημούλα Ντάσιου (κόρη Μαρίας Ν. Γέροντα) με τον Βασίλη Θανασιά από την Ασφάκα Ιωαννίνων.
2. Ο Δημήτρης Σιώτος με την Καίτη Σπιαχίδη από τη Δράμα.
3. Η Ανέττα Πατσιούρα με τον Δημήτρη Μεϊντανά από την Πάτρα.
4. Ο Νίκος Ι. Βλάχας με την χωριανή μας Λουκία Χρ. Πραμαντιώτη
5. Η Ροδάνθη Ν. Αντωνίου με τον Παναγιώτη Βραζέλη από τους Μελιγγούς Ιωαννίνων.
6. Ο Δημήτριος Κόκκινος με την Κατερίνη Καλλιαρέκου από Κάτω Μερόπη Πωγωνίου.
7. Η Βασιλική θυγ. Σωτ. ΕΕαρχου με τον Λαδόπουλο Δημήτριο από το Ελευθεροχώρι Ιωαννίνων.
8. Η Λένα Παπασταύρου (θυγ. Σταυρούλας Νουτσοπούλου) με τον Μάκη Ζηκόπουλο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Η Νίκη θυγ. Αναστ. Καλαντζή κορίτσι
Ο Παύλος Χρ. Σπύρου αγόρι

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΙΣ 14 - 7 - 83 πέθανε ο Γιάννης Χρ. Σιώτος σε ηλικία 72 χρονών

ΣΤΙΣ 15 - 7 - 83 πέθανε ο Γιώργος Β. Πάνος σε ηλικία 86 χρονών.

ΣΤΙΣ 29) 10) 83 πέθανε ο Δημήτριος Χ. Αναστασίου σε ηλικία 66 χρονών
Τάφηκαν στο χωριό.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΝΩΤΕΡΕΣ και ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

1. Ερμιόνη Λ. Βλάχα Γεωπονική Θεσσαλονίκης
2. Σπύρος Κων. Βλάχας Μηχανολόγων Θεσσαλονίκης
3. Μιχάλης Ηλ. Καραμάνης Φυσικό Πατρών.
4. Ευανθία Μ. Κύρκου (Χαρικλ. Τζουβάρα) Νηπιαγωγείου Καρδίτσας
5. Ευαγγελία Απ. Γέροντα ΚΑΤΕΕ, Στελεχών Επιχειρήσεων